

**LEKTORSKA ANALIZA
ISTRAŽNOG POSTUPKA**

KI.BR.666/99

**PREDMETA JUGOSLAV
PETRUŠIĆA**

I Записник о испитивању окривљеног (42-45)

У шаблонском делу у ком се налазе побројани подаци о особи која се испитује, тзв. генералије, у пољу у ком се наводи место пребивалишта („Где живи“), направљена је правописна и грешка у писању назива улице: „Ул. 122 Руи Александар Дума“.

Наиме, назив улице је дословно транскрибован са француског језика, при чему реч „Руи“ представља фонетски транскрибовану француску реч „Rue“, што на српском језику значи *улица*, те је, стога скраћеница *ул.* у овом примеру сувишна. Иза редног броја улице нема тачке. Именица *Alexandre* је „преведена“ на српски и гласи: „Александар“, док је презиме *Dumas* транскрибовано као: „Дума“, иако је у српском језику општеприхваћен облик *Дима*. Свеукупно гледано, овако наведен назив улице је неразумљив и представља мешавину различитих правила у вези са писањем страних речи и назива и није у складу са правописним правилима српског језика. Поврх свега, овако записан назив не даје тачан податак и може довести до забуне у вези са исправношћу и релевантношћу саме адресе. Дакле, исправно би било, или оставити адресу у оригиналном, изворном облику: 122 Rue Alexandre Dumas, или је прилагодити српском језику: Улица Александра Диме, бр. 122.

У остатку шаблонског дела нема грешака.

У трећем пасусу на полеђини стране 42 су направљене две правописне грешке у изразима „Јавне Безбедности“ и „Париске полиције“. Исправни облици би били: *Јавне безбедности* и *париске полиције*. У вези са другим примером стоји правило

српског језика да се придеви изведени од властитих именица који се завршавају наставцима *-ски*, *-шки* и *-чки* пишу малим словом. Већ у следећој реченици је у изразу „француске полиције“ поменуто правило примењено, па је реч „француске“ написана исправно - малим словом. У истој реченици је израз „Јавне Безбедности“ написан неправилно. Исправно је *Јавне безбедности*. Такође, у наредној реченици је израз „Државна Безбедност“ написан неправилно. Исправно је *Државна безбедност*.

У следећој реченици:

„*Може се рећи да сам тада радио на прљавим пословима [...]*“

Наилази се на неприродну фразеолошку конструкцију: у српском језику се каже радити/обављати прљаве послове, а не радити *на* прљавим пословима. Како би се пренело право значење, израз *прљави послови* би требало ставити под наводнике јер се ради о идиому, односно изразу чије је значење пренесено, односно фразеолошко.

У следећој реченици „*Културни Центар*“ правописно неисправно написан. Исправно је *Културни центар*. Имена институција се пишу само почетним великим словом, изузев ако назив није властита именица.

На 43. страни падешки облик властитог имена *Патрик Фигаро* је неправилно написано:

- „[...] ступам у контакт са Патрик Фигаром који ради у Француској Служби Безбедности [...]“

Поред тога што је граматички неисправно написано, поставља се питање да ли је и само презиме дате особе тачно, будући да се у остатку текста помиње извесни Патрик Фор, а не Фигаро. Нејасно је дали су у питању две различите особе, или је реч о погрешно написаном презимену једне исте особе.

У истој реченици, у делу:

- „[...] и кажем Нинету да може да дође до контакта ДБ-а Југославије Службе Безбедности Француске [...]“

Израз „Службе Безбедности Француске“ је правописно неправилно написан, исправно би било: Службе безбедности Француске. Смисао подвученог дела исказа је неразумљив. Услед неупотребе везника, није јасно између кога би контакт могао да се оствари, будући да се у овако формулисаном изразу две службе именују као једна.

У следећој конструкцији је направљена типографска грешка:

- [...] као на пријмер када је унета дрога [...]

Написано је „пријмер“ уместо *пример*.

Цела прва реченица на 43. страни је, уопштено говорећи, сувише дуга и неприродна. Из тог разлога она губи прецизно значење и јасноћу чиме се доводи у питање смисаона и логичка вредност целокупног исказа.

У наредном примеру су изрази „у ствари“ и „контра обавештајна“ написани неправилно:

- „ДСТ је у ствари контра обавештајна служба Француске [...]“

Док је у истој реченици у делу:

- „[...] у колико је у могућности [...]“

Реч *уколико* написана неисправно. Ова реч се у значењу *ако* пише као једна реч, а када се напише као две речи (*у колико*) има значење *када, у које време*.

Наредна конструкција садржи надимак особе написан под знацима навода:

- „[...] да ликвидирам „Хамида“ коме не знам породично име[...]“

Надимци се у српском језику не пишу под наводницима.

У истој реченици је направљена правописна грешка:

- „[...] Муслиман који је живео у швајцарској у Женеви[...]“

Две властите именице, називи географских појмова, наведене једна до друге, написане су једна тачно, а друга нетачно, иако за обе важи исто правило - писање великим словом.

- „Овог човека сам ликвидирао са разлога [...] немам ни грижу савест [...]“

У српском језику се никада не каже „са разлога“ већ *из разлога*, а у речи „савест“ је направљена типографска грешка – недостаје фонема *и*. Овако написана, реч се налази у неисправном падешком облику.

Конструкција последње реченице на 43. страни је конфузна:

- „Што се тиче Алжира и шта сам тамо радио ја о томе не желим сада да кажем пред судом из чисто мојих безбедносних разлога, јер ја имам фамилију.“

У првој реченици на полеђини стране 43:

- „[...] од Белгијско Француске границе[...]“

Присвојне придеве је потребно писати малим словом, као што је у истој реченици и учињено у примеру: „југословенска производња“. Такође, у изразу „Белгијско Француске“ недостаје цртица између ова два придева. У истој реченици Хрват је написано малим словом, а не великим.

У примеру који следи, погрешно је употребљена лична заменица *она* у акузативу једнине уместо глагола *јесам*, у облику трећег лица множине – *су*:

- „[...] а њих тројица њу ликвидирали Јуку [...]“

Последњи пасус на полеђини садржи реченицу чије је значење нејасно:

- „Желим да напоменем да су бивши официри [...] били под мојом командом у Заиру, а пре одласка на пут свако од нас 120 је био унапред плаћен и то у кешу и ја сам их лично [...]“

Иза израза „*ја сам их лично*“ недостаје цео један део реченице, односно шта је то што је субјекат реченице лично урадио.

Прва реченица на страни 44 садржи следећи исказ:

- „[...] ја одлазим са окр.Пелемиш Милорадом и ја издајем налог једном младићу из Брчког као и Милорад Пелемиш да он оде у њихову базу која је 12 километара од Тузле [...],“

У датој реченици због неадекватно употребљене заменице трећег лица једнине *он*, нејасно је коме је налог издат, да ли Милораду Пелемишу или поменутом младићу, као и ко је издао налог.

У првом пасусу, у реченици:

- „А касније је господин Патрик похвалио Пелемиша, односно Пелемиш није похваљен, већ је Патрик само чуо да постоји такав човек.“

Може се уочити контрадикција између прва два дела реченице, у којима се најпре говори како је похвала изречена, да би се одмах затим овакав исказ порекао. Последњи део реченице је логички неповезан са остатком исказа.

У првој реченици на полеђини 44. стране:

- „Након што су ми предочене две гомила пасоша [...]“

Синтагма *две гомила* је неразумљива јер се њени чланови не слажу у падежу, што је у српском језику обавезно правило.

Почетак последњег пасуса садржи нејасну и неприродно конструисану реченицу чији су елементи контрадикторни:

- “Био сам присутан када је Геза, а то је наш човек испалио два пројектила у ногу [...] тада сам био очевидац, а такође, када је Идриза гађао и погодио ножем у ногу, односно то нисам видео, јер нисам био присутан али сам чуо да су неког Албанца пелемиш или геза ранили у ногу пуцањем из пиштоља.“

У истом делу текста су властита имена су написана малим словом.

Значење подвученог дела исказа у следећем примеру је нејасно:

- „Знао сам да су окр. [...] од породице двојице Албанаца тражили откуп за поклоњене животе, али у томе нисам учествовао.“

На 45. страни први и други пасуси су нечитки.

У другом пасусу:

- „[...] мислим 26 априла 1999. године.“

Датуме је написан неправилно. Наиме, иза редног броја се увек пише тачка.

У трећем пасусу, у првој реченици:

- „ [...] обавио сам разговор са господином Патриком на 23 спрату зграде ДСТ-а [...]

Редни број је написан без тачке.

У трећем пасусу не постоје никакве значењске и логичке везе између прве две реченице и остатка текста, ток мисли је нагло прекинут, па је смисао овог дела текста непотпун.

Последњи пасус на истој страни садржи следећи исказ:

- „ Инсистирамд а се саслушају радхици ДБ Србије и то Ненад Баточанин и Лештерић који су у и даље у радном односу и који су све време упознати са мојим радом како у Паризу тако и у Југославији.

Предлог у је два пута написан и чини реченицу конфузном и семантички несувислом.

Записничар није потписан на крају изјаве.

Правописних грешака у вези са интерпункцијом има у мањој мери, најчешће се ради о уметнутим реченицама, а додатне информације се не одвајају зарезом. Грешке у писању великог слова су учестале. Примена правописних правила се чак у једној реченици не примењује доследно. Реченице су јако дугачке тако да је тешко пратити њихов ток и смисао, што доприноси конфузности и нејасности исказа.

Неке од уочених типографских грешака:

1. ВОјске
2. Слободана
3. уСА
4. дфолара
5. диверзанткосг
6. МОже
7. несвестно
8. МИша
9. Албанској
10. по днепосредном
11. уногу

12. ДЕМ

13. братио

14. провеу

II Записник о испитивању окривљеног (47-49)

У шаблонском делу је време почетка испитивања нејасно написано. Не може се са сигурношћу рећи да ли је започето у 15.25 или у 16.25 јер је друга цифра у броју часова прекуцана. Остатак овог дела Записника не садржи значајније грешке.

На полеђини, у трећем пасусу:

- „[...] међутим када се завршио рат у војсци мису ми признали чин поручника [...]“

Због учесталости типографских грешака у документу, и у овом случају, у подвученом делу исказа, се може дозволити постојање истих. У овом примеру је нејасно је који је део погрешно откуцан, те је, стога, нејасно и значење. Да ли недостаје размак између *ми* и *су* у изразу „мису“, при чему се дуплира заменица *ми* у наставку, или је, пак уместо почетног *н* у речи *нису* грешком откуцано *м*. Због свега овога је нејасно да ли је исказ одречан или не и може се тумачити и на један и на други начин. На овај начин се доводи у питање семантичка исправност исказа.

У четвртом пасусу у другој реченици:

- „[...] па са тих разлога крећем[...]“

Неправилна је конструкција „са тих разлога“. Исправно је: *из тих разлога*.

Први пасус на 48. страни, друга реченица садржи израз: „Муслиманског фундаментализма“ где је придев који се завршава наставком *-ски* написан великим уместо малим словом, док се израз „*северна Африка*“ пише великим словом.

У другом пасусу у првој реченици јавља се неправилна употреба падежа:

- “[...] а имаћемо у дневнице 67 динара на дан[...] јер ће мо се третирати[...]

Требало би рећи у акузативу: *а имаћемо дневнице 67 динара. Ђемо*, прво лице једнине глагола *хтети* у будућем времену се пише састављено као једна реч.

У другом пасусу у другој реченици:

- „ Командант је био окривљени Петрушић Југослав, било нас је укупно 25, а преко Војске Југославије [...] као добровољци нас 25 одлазимо 125 моторизована бригада Дечани [...]

Значење подвученог дела реченице је нејасно и може се тумачити на више начина.

Конкретан смисао се не може наслутити ни из контекста.

У примеру: „ [...] ВОјне Полиције[...]“, уочене су типографска и правописна грешка. Исправно је: *војне полиције*.

У трећем пасусу у првој реченици израз *Војном Затвору* правописно погрешно написан. Наиме, обе речи се пишу малим словом.

У другој реченици у трећем пасусу: “Тачно је и то да је окривљени Петрушић преко телефона ступио са сестром једном од двојице Албанаца, тражио је за

њихову главу откуп по 10.000 ДЕМ по глави, он је обавио тај разговор тај новац је стигао на Мађарско – Југословенску границу, тај новац је преузео Ацо Јовић из Босне који новац је предао окривљеном Влачо Бранку[...]"

У исказу: „ступио са сестром једном од двојице“ – недостаје акузатив са предлогом уз глагол ступити (ступити у *шта?*). Реч „једном“ није употребљено у одговарајућем облику (падежу) - требало би да гласи *једног*, али се може тумачити и као прилог *једном* у смислу *једном приликом* или *некада*.

Узастопна употреба показне заменице *тај* нетипична је за колоквијално изражавање и доприноси конфузности реченице.

Стилски је неадекватно употребљена релативна заменица *који* у исказу: „који новац је предао“. Оваква конструкција је карактеристична за изразито формално изражавање и административни функционални стил, што је у нескладу са колоквијалним призвуком остатка исказа.

У последњем пасусу је управни говор неправилно написан – потребно је да садржи две тачке, наводнике и почетак реченице обележен великим словом.

У првом и другом пасусу на полеђини се налазе следеће конструкције.

- „[...] и у мају месецу ја га ликвидирам на тај начин[...]"
- „Ја познајем осталу четворицу окривљених [...]."

Употреба глагола са наглашеном заменицом првог лица једине није карактеристична за разговорни, неформални стил. Стилски прихватљива би била

употреба глагола у личном глаголском облику без заменице: *ја га ликвидирам – ликвидирам га* и *ја познајем – познајем*. У оваквим случајевима због економичности језика лице глаголског облика се изражава кроз сам лични глагол, у разговорном језику се ретко користе овакве конструкције.

Трећи пасус: „ Категорички тврдим а је окр. Петрушић Југослав пред много нас његових бораца говорио да ради Службу Државне Безбедности[...].

Подвучени део „да ради Службу“ – овако написан има жаргонско значење „радити некога“ у смислу *варати*. Служба државне безбедности се пише малим словом.

У четвртном пасусу се налази правописна грешка: *руски* и *југословенски* се пишу малим словом.

Датум у петом пасусу је неправилно написан: „17 априла ове годиен“ – иза редног броја се увек пише тачка. Реч *године* садржи типографску грешку: „годиен“.

У примеру:

- „ [...] није ми познато нити сам вишао окр. Петрушића[...].“

Услед типографске грешке нејасно је значење речи „вишао“ - оваква реч не постоји у српском језику.

На страни 49 прва два пасуса су нечитка, не виде се по две-три прве речи.

Недостаје потпис записничара.

Неке од уочених типографских грешака:

1. БОсни
2. ВОјне
3. поолиција
4. годиен

III Записник о испитивању окривљеног (50-52)

У наведеним генералијама јавља се правописна грешка у изразу: “[...] од 2.000 – 3.000 динара месечно“. Ако се користи цртица онда се реч *од* не пише, а уколико се реч *од* употреби, онда израз не може да садржи цртицу, већ уместо ње мора да се да се напише словима *до*.

У шаблонском делу (записника) нису уочене грешке.

Четврти пасус на полеђини 50. стране садржи правописну грешку – „прво окривљеног“ се пише као једна реч: *првоокривљени*.

Наредна реченица је нејасна и конфузна:

- „[...] око система ГПС а то је систем који одређује координате, где се систем налази као и координате који циљ треба гађати, а потребна је и сателитска навигација овом уређају може али не треба диференцијална станица, а то је станица која се постави на одређену координату.“

Реченични елементи су насумично набацани, без употребе правописних знакова, што ствара забуну при тумачењу исказа. Изказ је логички и смисаоно неконзистентан.

Трећи пасус на 51. страни садржи следећи исказ:

- “Мој одлазак је био јер је тако постигнут договор између Војске Југославије и мене[...]“

Овде је значење реченице нејасно због незграпно конструисане синтаксичке целине и недоречености појединих реченичних елемената.

У првом пасусу на полеђини налази се следећи исказ:

- „[...]и да му објасним шта ће који уређај да служи[...]“

Оваква конструкција није у духу српског језика природније је рећи: *чему ће који уређај да служи.*

У трећем пасусу, у делу:

- „[...] а доносио је факсове о томе јер су Французи преко сателита регистровани тачно позиције сателитских телефона шиптара на терену[...]“

Подвучени део исказа ствара забуну при тумачењу реченице јер је реч „регистровани“ неправилно употребљена, или се, евентуално, ради о типографској грешки.

Прва три пасуса и половина четвртог на 52. страни су нечитки, прве две до три речи у сваком реду се не виде.

Пети пасус на 52. страни садржи следећи исказ:

- „Да ли је преко сателитског разговарао са њима двојицом, ја то нити сам видео, нити сам чуо.“

Реченица је непотпуна јер је нејасно преко *чега* „сателитског је „разговарао“.

Други пасус на полеђини садржи грешку у имену окривљеног: „Петрућић“, уместо *Петрушић*.

Неке од уочених типографских грешака:

1. инжњер
2. Прилиом
3. Драгана
4. Координате
5. з емљи
6. Између
7. пре дамном

IV Записник о испитивању окривљеног (54-57)

У генералијама под редним бројем пет се јавља правописна грешка. Наиме, реч *општина* се пише малим, а не великим словом. Под бројем тринаест је изостала употреба тачке иза редног броја: 1972.

У шаблонском делу текста се јављају типографске грешке: „[...] да изнесес војуо дбрану [...]“

Трећи пасус на полеђини 54. стране садржи неправилно написан исказ: “Ја сан 6 јануара 1997. године [...]“. Уместо првог лица јендине глагола бити *сам* употребљена је реч „сан“, као и редни број без тачке. У следећем пасусу су редни бројеви, такође, написани без тачке: „12 или 13 априла 1997. године“.

На 55. страни, у првом пасусу јавља се следећа конструкција:

- „ Окривљени Југослав ми је још и то рекао да његов шеф је задужен за Балкан и Југославију и тада ми је рекао “он је бог, сутра путујемо авионом, што је и било тачно“, јер смо се вратили за Југославију.“

У подвученом делу: „да његов шеф је задужен“, употребљен је ред речи у реченици који није карактеристичан за српски језик, те цела конструкција звучи рогобатно. Правила управног говора су занемарена због чега је и тумачење смисла реченице отежано.

Трећи пасус садржи следећи исказ:

- “ [...] и комуницира се са Француској од стране Југослава [...]“

Реченични елементи су неконгруентни, тј. не слажу се у одређеним категоријама, у овом случају у падежу. Такође, израз „од стране Југослава“ звучи незграпно, јер је у духу српског језика правилније рећи да *неко комуницира са неким/нечим*, а не да *се комуницира са неким/нечим од стране некога*.

На полеђини у првом пасусу властито име није тачно написано: *окр. Југославим*.

На 56. страни у изразу: “[...] неки грк[...]“, Грк се пише великим словом.

Други пасус садржи следећу конструкцију:

- „[...] а трећи пут када је пошао са њима у акцију по том мотивацијом донели су радио станицу [...]

Подвучени део реченице је нејасан: „*поћи* по том мотивацијом“, оваква конструкција није карактеристична за српски језик, особа може *поћи* „у акцију“ *мотивисана нечим* или, евентуално, *са мотивом да уради нешто*.

У искази на страни 57 у трећем пасусу су уочене следеће грешке:

- “ [...]а тачно је да сам код мене у стану_а то је у Остружници, Доситеја Обрадовића бр.7 пронађен и пиштољ ЦЗ 7,62мм, за који пиштољ ја немам дозволу, а остале личне карте остале су код мене да завршим људима личне карте у Босни без икакве накнаде.“

Реченица је у великој мери конфузна, а њени елементи неконгруентни. Први део реченице није конгруентан са другим: да сам код мене у стану [...] пронађен и пиштољ[...], а значење овако употребљених облика речи може се само наслућивати.

У истом пасусу, у делу: „остале личне карте остале су код мене да завршим људима личне карте“, беспотребно се понављају исте речи, а цео исказ је рогобатно конструисан.

Нема потписа записничара.

Правописне грешке су најчешће у вези са неправилном употребом знакова интерпункције. Због неадекватне употребе најчешће зареза, реченице су конфузне, дугачке и оставља се могућност да читаоци једну исту реченицу разумеју на различите начине. Правописни знаци се користе да би језик и изражавање били прецизни и недвосмислени.

- Велико слово: придеви на –ски су често написани великим словом (Бугарска држава, Албанских кућа, итд.); марке аутомобила и оружја су понегде написане великим словом: Цета, Пинц гауер.

Неке од уочених правописних грешака:

1. руководиалц
2. Душанка
3. ОКривљени

4. позадији
5. аон
6. уз знак захвалности
7. и пределу
8. онису
9. МИлорад
10. АЛбанских
11. ВОјску
12. стварикако
13. карете

V Записник о испитивању окривљеног (58-59)

Шаблонски део који садржи генералије је, граматички гледано, исправно попуњен, осим једне типографске грешке: „запослењ а“.

У шаблонском делу текста се јављају типографске грешке: „ангажов ати“.

Записничар није потписан.

На полеђини 58. Стране, у делу:

- “[...] а почео сам исказ о мом доласку на Косово и шта се тамо у почетку догађало у почетку.“

Нејасна реченица, нетипична за говорнике српског језика. Две прилошке одредбе, исте, употребљене су пре и после глагола.

Правописне грешке се огледају у неправилној употреби или изостанку интерпункцијских знакова, што чини реченице нејасним и тешко разумљивим.

Такође, ту је и писање великог слова у придевима на –ски, -шки, -чки и у називима удружења, организација...

VI Записник о испитивању окривљеног (64-66)

У шаблонском делу, и делу са генералијама направљено је пар типографских грешака: СНежана, ГОрана.

На 65. страни, четврти пасус гласи:

„[...] да сам пре одласка на Косово за из мог цепа финансирао моје саборце [...]“

Конструкција је нејасна и неправилна. Исправно је рећи: *за кога или шта; из чега.*

Пети пасус на 65. страни:

„[...] а да ми је ДБ ми је рефундирала износ од 16.000 ДЕМ [...]“

Неприродна конструкција у којој се једна иста заменица користи два пута узастопно, је нетипична за српски језик.

На полеђини 65. стране, у другом пасусу:

„[...] да се заменик начелника МУП-а Србије Јавна безбедност господин Божић Мирко такође саслуша[...]“

У реченици нема конгруенције између синтаксичких елемената: требало би и Јавна безбедност употребити у генитиву - Јавне безбедности, јер је у српском језику конгруенција правило.

Четврти пасус: иза редних бројева нема тачка: „ од 15 априла до 16 маја“.

На 66. страни су прва три пасуса нечитка и неразумљива.

Пети пасус: редни бројеви без тачке, неправилно писање датума- *20 април – 10 мај ове године.*

Неправилна употреба предлога је уочена у примеру: „[...] не знам да ли је извршена егзекуција на њима[...]“

Уместо предлога *на* требало би употребити предлог *над*.

На полеђини стране, у првом пасусу: “ [...] видео запис нисам видео[...]“ - нејасно је да ли се односи на видео запис као снимак, или је два пута употребљен глагол видети.

Други пасус: „Ја сам по други пут лишен слободе са разлога“ – неправилна употреба предлога, требало би рећи *из разлога*, уместо *са разлога*.

Последице неупотребе знакова интерпункције и примене правописних правила се могу видети на примеру следеће реченице:

- „[...] а те исте податке доставио сам и господину Миши Марјановићу из СМПП-а Југославије па је са тим подацима када, како и шта ће бити са нашом земљом од стране НАТО-а упознат је и господин Богдан Трифуновић [...]“

Цео исказ је нејасан и због немарно и произвољно употребљених реченичних елемената не представља комуникативну реченицу, односно њено значење је замагљено и не преноси јасну информацију саговорнику.

Нема потписа записничара на крају документа.

Правописне грешке су:

- Неадекватна употреба знакова интерпункције, најчешће зареза и тачке, због чега су реченице предугачке и нејасне.
- Правило писања великог слова, тј. назива институција, етничких група и придева изведених од властитих именица се недоследно примењује.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. Окривљ еном
2. изказ- исказ
3. случају- слушају
4. ОБавештајној
5. Патриом
6. моглода
7. наредбим
8. иМиша

VII Записник о испитивању окривљеног (67-68)

У шаблонском делу је уочена типографска грешка: ЗОрана. Такође, датум је исправљен и начињене су типографске грешке у писању имена: СНежана, НИкола НИколић.

У трећем пасусу на полеђини 67 чин поменутог Ђуровића је нејасно написан – „потковником“.

На 68. страни први пасус је нечитак, а у шестом пасусу је уочен следећи део:

- „ [...] у исто време на истом месту од стране окр. Петровић Радета ,
окривљени изјави : а у присуству поступајућег заменика ОЈТ-а као и све
тројице браниоца, окривљени изјави : [...]

Реченица је потпуно нејасна и правописно нетачно написана. Нејасно је шта је окривљени изјавио и кад. Два пута се понавља део „окривљени изјави“ без адекватних правописних знакова.

На полеђини странице, у првом пасусу су нечитки шести и седми ред.

На полеђини 68. стране, у четвртом пасусу се налази следећа конструкција:

„Ја сам се замерио великом броју муслимана на ратишту у Босни и са тих разлога сам држао ово наоружање у Белегишу и у мом стану[...]"

Понавља се погрешна употреба предлога са у констукцији „са тих разлога“, правилно је рећи: *из тих разлога*.

Записничар није потписао записник.

Правописне грешке подразумевају:

- Неправилно писање великог слова – национална припадност малим словом (шиптар, албанац), а друга и трећа реч у називу организације која није властито име написана је великим словом (Државна Безбедност). Великим словом се пишу и присвојни придеви на –ски, -шки, -чки изведени од властитих именица, а исправно је писање малим словом.
- Управни говор је само стављен под наводнике, а неопходне су две тачке, наводници, велико слово, па оно што је речено, затим интерпункцијски знак, па затворени наводници.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. јре
2. оон
3. Маробора
4. ИЗ
5. тамос ам
6. машоном
7. калибраб,35
8. Т оје

VIII Записник о испитивању окривљеног (70-71)

У шаблонском делу је датум нечитко написан (исправљан), а у имену записничара је типографска грешка: СНежана.

У шаблонском делу типографска грешка: ОКривљени.

На полеђини 70. стране у четвртом пасусу: „Пре одласка на Косово за ресор ДБ набављена је специјална пушка из иностранства са муницијом који је окривљени платио измешу [...]“

Пушка је именица женског рода и заменица која се односи на њу мора бити женског рода. У српском језику се именица и заменица слажу у роду, броју и падежу. Овде је именица тј. именичка синтагма у женском роду, а заменица у мушком. Из тог разлога је реченица неприродна, некарактеристична за усмени говор и надасве неразумљива.

На 71. страни прва три пасуса су нечитка.

Шести пасус садрѝ следећи део:

- „Ако се погледа моја изјава дата у полицији видеће се да идентичан изказ са том изјаву је мој дат пред судом 14.11.1999. године, на да мном није вршена никаква принуда да дам ту изјаву [...]“

Реченица је потпуно конфузна и нејасна. Уместо именице *изјава* у инструменталу употребљен је акузатив који се не користи *са* предлогом са тако да је разумевање поруке тешко, а сам исказ се може тумачити на више начина. Реченични елементи се користе насумично, логички и семантички су у раскораку, и притом се прилично немарно понављају.

Правописне грешке:

- Без тачке иза редног броја тј. у датуму;
- Великим словом написани вишечлани називи организација.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. УПраве
2. Служби

IX Записник о испитивању окривљеног(72-73)

Датум састављања Записника је прекуцан и нејасан.

Уочене су одређене типографске грешке на почетку записника: НИколић, ЗОран.

На 73. Страни, у првом пасусу, у делу:

- „[...] а ја сам био у другој просторији, а ја сам чуо гласове о наводној ликвидацији 4 (нешитко) 5 шиптара.“

Конструкција „а ја сам“ се понавља у два узастопна реченична дела реченицу чини нејасном и у супротности је са економичношћу језика.

Други пасус је нечитак, значење нејасно.

Нема потписа записничра ма крају документа.

Правописне грешке:

- Управни говор је неправилно написан на полеђини 72. стране, на крају трећег пасуса;
- Редни бројеви написани без тачке.

Неке од уочених типографских грешака су:

X Записник о испитивању окривљеног (75-76)

Име записничарке садржи типографску грешку: „СНежана“.

У реченици испод, јавља се неправилна конструкција на записнику, уместо у записнику.

- „РАДЕ ПЕТРОВИЋ са генералијама као на записнику од 14.11.1999. године“

У шаблонском делу се налази типографска грешка: НИколе.

На полеђини 75. стране, у петом пасусу се налази следећи део текста:

- “[...] добили смо униформе амблеме Војске Југославије [...]

Наведена конструкција је нејасна. Највероватније недостаје један део исказа, и то везник *и*.

На 76. страни прва два пасуса су нечитка и неразумљива, док се у трећем може наслутити шта пише, али не са сигурношћу, те се, стога, вредност једног већег дела исказа доводи у питање.

Записничар није потписан на крају документа.

Правописне грешке:

- Датуми и редни бројеви без тачке („125 бригада“)
- Првоокривљени, другоокривљени су написани као две речи, а пише се као једна.

XI Записник о саслушању сведока (77-78)

У шаблонском делу записника на полеђини стране 77 реч *уколико* је неправилно написана као „у колико“, чиме је њено значење измењено, па уместо условног (*ако*), добија временско значење (*у које време*).

На полеђини стране 77, у петом пасусу је глагол *хтети* у првом лицу множине неправилно написан као две речи „ће мо“, уместо као једна реч - *ћемо*.

У истом пасусу је синтагма „Француску Државу“ написана великим, уместо малим словима.

Записничар није потписан.

Правописних грешака има много мање него у претходним текстовима – записницима. Негде испред везника *а* недостаје зарез, док је управни говор неадекватно обележен.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. ОКружног
2. СНежана
3. ВОјсци
4. тензији- пензији

5. сепредставио

XII Записник о саслушању сведока (79-82)

У шаблонском делу и делу који садржи генералије нису уочене грешке.

На 80. страни у другом пасусу цео пасус чини једна реченица. Реченични елементи су набацани без неког реда, насумично и у једном даху. Ток мисли је из овог разлога испрекидан и хаотичан. Без употребе знакова интерпункције, мисаоне целине нису означене, те говор делује неконтролисано и, такорећи, грозничаво, а пре свега неприродно јер говорник без паузе изговара гомилу неповезаних синтаксичких целина различитог значења.

У реченици:

- „ [...] међутим се стварно тако и догодило и заседа је направљена између Јуника и Дечана[...]"

ред речи је неадекватан, и није у духу српског језика.

У трећем пасусу се још једном понавља неправилна конструкција „са разлога да“:

- „[...] а то је у ствари било са разлога да водник не би пуцао на онај први Пинц гауер [...]"

Трећи пасус на 82. страни садржи следећу реченицу:

- “О овом догађају окривљени Орашанин пошто се плашио мрака замолио је и мене да пођем до команде безбедњака Војске Југославије [...]"

Уочена реченица је бесмислена, конфузна и неповезана, а ток мисли је прекинут. Елементи у реченици су значењски неповезани, а логички несувисли, њихов распоред је произвољан, а вредност комплетног исказа је дискутабилна.

Реченица у другом пасусу на полеђини 80. стране:

- “крајем априла јасно и гласно је окривљени Југослав нама присутнима а било нам је око 30 рекао[...]

Овако написана реченица значи да су особе о којима се говори имале 30 година када им је речено, а не да их је било 30.

У делу на 81. страни, у четвртном пасусу:

- „ Прилиом првог контакта са окривљеним Југославом када га видим у хотелу Турист у Београду, тада он лично нама каже да ће мо сви бити добро плаћени [...]“

Када га видим означава будућу радњу и захтева и други део реченице у футуру, а не презенту. Овако употребљена времена чине реченицу нелогичном и неразумљивом.

Последња реченица на 81. страни гласи:

- “Пелемиш је одиграо покварену игру и хтео је да завади мене и Драгана Тешића и то тако прфидно да мени каже како ће ме ликвидирати Драган Тешић а мени каже како ћу ја њега.“

Реченица је бесмислена, а њени елементи неповезани. Притом, претерана употреба израза са колоквијалним призвуком замагљује значење исказа. Због неупотребе знакова интерпункције смисаоне целине су необележене и двосмислене. Велики

број типографских грешака додатно умањује значењску вредност исказа и доводе у питање његов смисао.

На полђини 82. стране у трећем пасусу се налази следећа реченица:

- “[...] „Јебаћу им мајку, сада ће гађати резервоаре горива“ ? [...]“

На основу смисла целе реченице ова реченица би требало да буде узвична, а не упитна. Овако значи да се говорник пита, а не да констатује. Управни говор није добро написан и знак питања би требало да стоји испред наводника. Псовка на почетку реченице, стилски гледано, стоји у раскораку са речју „сада“ која је формалног карактера.

ПРАВОПИСНЕ ГРЕШКЕ:

- 72 јуришном и 63 падобранском – редни број написан без тачке
- Пинц Гауер се пише малим словом – марка аутомобила,
- „ће мо“ – једна реч,
- Реч „шиптар“ се пише великим словом, француски језик се пише малим словом,
- Французима се пише великим словом,
- Испред везника *a* који означава супротан однос реченица или реченичних чланова пише увек се пише зарез,
- Неправилно написан управни говор,
- Албанац се пише великим словом,

Неке од уочених типографских грешака су:

1. ЗИјад
2. На само – насамо
3. ј ер
4. такод а
5. прилиом
6. на ша
7. Службе
8. ВОјску
9. тоје
10. судијаж
11. на дамном

XIII Записник о саслушању сведока(127-129)

Шаблонски и делови са генералијама не садрже грешке.

Осим у случају речи „у колико“, која је још једном написана као две речи (у колико), уместо као једна.

На 128. страни, прва реченица гласи:

- „ Ја сам лично учесрвоао у информативном разговору са тим шиптарима и ту је било заробљених војника шиптара, а такође је било и сељака из околних села, али њих нису стављали у притвору доводили би их на разговор и након тога пуштали [...]“

Реченица је потпуно нејасна, реченични елементи се беспотребно понављају, ред речи је произвољан, а ток мисли хаотичан. Семантичка вредност реченице је, из тог разлога, доведена у питање.

На 129. страни, други пасус садржи следећи део исказа:

- „ Да је патриота јер је лично са мном зашао у опасну зону на Кошарама [...]“

Субјекат реченице није именован, те није јасно на кога се исказ односи.

У овом Записнику је уочен већи број правописних грешака. Израз „125 моторизоване бригаде“ садржи редни број без тачке. Такође је и датум „21 априла“

написан без тачке. Глаголски облик *бисмо* написан је као две речи - „би смо“, уместо састављено. Реч Шиптар је доследно писана малим словом, док је, рецимо, реч Албанац писана великим. У синтагми *Савезно министарство иностраних послова* – само прво слово треба да буде велико, што, такође, важи и за синтагме: *Државна безбедност* и *Војна безбедност*. Реченице у Записнику су дугачке, у највећем броју случајева без знакова интерпункције. Ток мисли означен оваквим реченицама је хаотичан, док су реченични елементи логички неповезани и насумично навођени, а ред речи произвољан. Уз то, јављају се бројне типографске грешке што, све заједно, умањује семантичку вредност исказа, а самим тим и његову истинитост.

Записничар није потписан.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. војке акције
2. измешу
3. на зови
4. учесрвовао
5. тачној е
6. приступу – приступ у
7. некон
8. ојој – мојој
9. нај компетентнијим

10. само иницијативно

11. исплатирамо

12. анајмање

XIV Записник о саслушању сведока (131-132)

На полеђини 131. стране, последња реченица у другом пасусу гласи:

- „Такође ми није познато са којим возилима су били задужени добровољци окривљеног Југослава па сматрам да на те околности треба питати капетана Савовића.“

Реченица је граматички и правописно неправилна. Подвучени део реченице треба да гласи: *да у вези са тим околностима/за те околности.*

Уочене су још и следеће правописне грешке:

- „10 диверзантском одреду“ – недостаје тачка иза редног броја;
- „21.4“ - иза броја 4 треба да стоји тачка;
- „125 моторизована бригада“ – такође недостаје тачка из редног броја;
- „са разлога“ – правилно је *из разлога*;

Општа карактеристика овог Записника су дугачке и конфузне реченице без адекватно употребљених правописних знакова. Смисаоне целине и паузе у говору нису адекватно означене, што ствара додатну забуну и умањује семантичку вредност текста.

Записничар није потписан.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. задата к
2. досављани – достављани

XV Записник о саслушању сведока (133-134)

Део са генералијама не садржи грешке.

Шаблонски део, такође, не садржи грешке.

На полеђини 133. стране у петом пасусу реченица гласи: „[...] а што се тиче сателитског телефона познато ми је да је исти власништво окривљеног ³ Петрушић Југослава“

У овом примеру је евидентна типографска грешка у виду броја ³ испред властитог имена.

У истом пасусу један ред је нечитак.

Страна 134. у трећем пасусу уочена је следећа неправилност:

- „[...] а да ли јер био у легији или не то ми није познато.“

Конструкција „да ли јер“ сам по себи нема никакво значење, а значење речи *јер* (због тога што) се не уклапа у остатак конструкције.

Записничар није потписан на крају документа.

Уочене правописне грешке:

- 1983 - написано без тачке, уместо са тачком;
- 2 априла – такође треба са тачком;
- „Пинц гауер“ се пише малим словом;
- „125 моторизована јединица“ се пише са тачком;

Реченице у овом Записнику су махом предугачке и без одговарајућих знакова интерпункције. Зависне реченице се не одвајају зарезом, као ни додатне информације што отежава разумевање и веродостојност написаног .

Уочене су следеће типографске грешке:

1. Гроцка - Гроцку
2. илии
3. диктиранм

XVI Записник о саслушању сведока (135)

Део са генералијама не садржи грешке.

У шаблонском делу се још једном понавља иста грешка: реч *уколико* је написана неправилно као две речи „у колико“.

Уочене правописне грешке:

- „1982“ се пише са тачком;
- „12 априла“ се пише са тачком;
- „јер сам ја требао“ је погрешно, каже се *јер је требало да*;

Реченице су и у овом Записнику дугачке и конфузне, ток мисли хаотичан, што се види из насумично набацаних реченичних делова и мешања функционалних стилова.

Записничар није потписан на крају документа.

XVII Записник о саслушању сведока (138-139)

У делу са генералијама јавља се одређен број грешака. Иза година у датуму 2000 није написана тачка. Неке од типографских грешака су следеће: „ФОлић, ВОјске.

Шаблонски део садржи погрешно написану реч „у колико“. *Уколико* се пише као једна реч. Ова грешка се константно понавља из записника у записник.

Уочене су следеће правописне грешке:

- „прво окривљени“ се пише као једна реч: *првоокривљени*, исто тако и *трећеокривљени*;
- Правилан облик је се *исказ*, а не „изказ“;
- Реч „Шиптар“ се пише малим словом;

Општа карактеристика целог текста је семантичка конфузност и логичка недоследност. Карактеристично је и мешање функционалних стилова једном исказу датом од стране једног истог појединца. Реченице су предугачке и без одговарајућих знакова интерпункције. Зависне реченице и смисаоне целине се не одвајају зарезом, као ни додатне информације.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. УПраве

2. Издата

XVIII Записник о саслушању сведока (167-168)

У генералијама је датум написан без тачке: 22 фебруар 1969. године.

Шаблонски део не садржи грешке.

На полеђини 167. стране, у петом пасусу се налази следећа реченица:

- “Пушка коју смо купили је Француске производње и преко Орашанина и познајем окр. Југослава, та наменска пушка није изложена у слободној продаји и ја се не сећам на који начин и како је Југослав објаснио да ће ту пушку да купи.“

Подвчени део реченице: „и познајем окривљеног Југослава“ је уметнут без икаквог смисла, неприродно и неуобичајено за уобичајен ток мисли.

На 168. страни прва два пасуса су нечитка.

У трећем пасусу један ред је нечитак.

Последња реченица у трећем пасусу гласи:

- “Пред Војним судом били оптужени за шпијунажу.“

У реченици вероватно недостаје енклитички облик глагола јесам – су, па је реченица због тога нејасна.

Пети пасус садржи следећи део:

- „[...] из Војне Службе Безбедности чуо сам да су дан или два пре бомбардовања окривљени Југослав би скренуо пажњу нашој војсци да ће бити бомбардовани ти и ти објекти, што се касније испоставило као тачно.“

Реченица је нејасна и некохерентна, њено значење је замагљено, а смисао уметнутих исказа је конфузан, као и њихова функција у реченици.

Изостао је потпис записничара на крају документа.

Правописне грешке:

- „изказ“ – правилно је *исказ*;
- У синтагми Државна безбедност само слово *Д* је велико;
- *француска држава* се пише малим словом;
- Правила управног говора се не поштују;
- „предпостављене“ је неправилно, исправан облик је *претпостављене*;
- *преда мном* – је израз који се састоји од две речи;
- Неправилно је рећи „са тих разлога“, правилно је: *из тих разлога*;

За овај записник је карактеристичан већи број правописних грешака. Као и у осталим записницима, и овде су конструкције реченица неприродне и неправилне, што уз типографске, граматичке и правописне грешке, у великој мери умањује семантичку вредност исказа.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. мије

2. плицји

XIX Записник о саслушању сведока (169)

У делу са генералијама 2000. година је написана без тачке.

Шаблонски део је без већих грешака.

Записничар није потписан.

Текст садржан у овом записнику карактерише колоквијални израз који је повремено у нескладу са извесним формалним конструкцијама.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. радика – радника
2. ФИлић

XX Записник о саслушању сведока (171)

Део са генералијама садржи типографску грешку: СНежана, као и правописну – иза 2000. године није стављена тачка.

На полеђини 171. стране, други пасус гласи:

- „[...] и Божидар ме пита да ли постоји могућност да поново окривљени Југослав добије оружани лист за тај пиштољ, односно тај пиштољ је продат.“

Нејасна је вредност подвученог дела у односу на остатак реченице која због тога постаје конфузна, а њено значење нејасно.

Исти пасус садржи и следећи исказ:

- „[...] тако да је на крају окривљени Југослав добио оружани лист за пиштољ, јер није био никаквих сметњи.

Облик *био* се односи на треће лице једнине мушког рода, док је израз у коме је овај глагол употребљен безличан и захтева глагол у средњем роду.

Тумачење целокупног исказа је отежано дугачким реченицама чија је комуникативна вредност дискутабилна. Мешају се разговорни и административни

функционални стил, те повремено није јасно да ли је говорник једна иста особа.

Често изостаје употреба знакова interpunkције.

XXI Записник о саслушању сведока (173-174)

У делу са генералијама иза године није стављена тачка.

У шаблонском делу је уочена следећа типографска грешка:

- „О   кружног“

Понављају се исте правописне грешке као и у претходним записницима, тачка иза редног броја, писање малог и великог слова.

Записничар се није потписао.

И за овај записник важе иста запажања као и за претходне. Значењски и логички несувисле реченице, често дугачке и без смисла уз низ правописних грешака.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. конзлата
2. с (ум. се)
3. миностром

XXII Записник о испитивању окривљеног (175-177)

У шаблонском делу, као и у делу у ком су наведене генералије уочено је неколико правописних и типографских грешака. Уз то, карактеристично је да се кроз све записнике записничар, такође доследно, именује уз типографску грешку: „СНежана“.

На полеђини 175. стране, трећи пасус:

- „[...] уз напомену да фотокопирани телефонски именик који се налази у тој фасцикли мој, исписан је истом руком [...]“

Реченица је бесмислена јер недостаје копулативни глагол *бити*.

На 176. страни прва два реда су нечитка, тако да су и прве две реченице нејасне.

Други пасус:

- “[...]пензионисан је и сада је командант резервних војних старешина у Медвеђи и те војне књижице, мислим на војна књига – правило – гранични противоклопни одред [...]“

Ова реченица је још једна у низу бесмислених и логички некохерентних. Између осталог, поставља се питање да ли је поменута особа командант и војних старешин и „те војне књижице“?

На полеђини 176. стране, прва реченица гласи:

- “Три фотографије у овој фасцикли мени ништа не кажу, ја не знам о коме се ради.“

Реченица је логички и стилски несувисла, слика и фотографија нису саговорници да би казивали нешто. Иако је метафора у питању, овакав „поетски“ тон је непримерен.

Четврти пасус:

- „[...] већ да их предам Војним органима, што може да потврде [...]“

Глагол моћи је морао бити употребљен у облику множине – *што могу да потврде*.

На 177. страни је нечитка последња реченица првог пасуса и реченица испод.

Правописне грешке:

- пежо 407 се пише малим словом;
- Обавештајна служба – само прво слово је велико;
- државни органи - обе речи се пишу малим словом;
- *из тих*, а не *са тих* разлога;
- датуми се пишу са тачком: 9. Новембра.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. НИколе
2. ВОјске

3. видим д
4. планирам- планиран
5. Тачимем – Тачимом
6. Председнико – председником
7. ПОтом
8. АЛбанаца
9. Тачно – тачне

XXIII Записник о испитивању окривљеног (178-179)

У делу са генералијама иза године није стављена тачка.

Прве три реченице на 179. страни су нечитке.

У реченици:

- „Наша група мислим у оквиру Балкан Експреса као шире формације називала ПАУК.“

Недостаје повратна заменица *се*, будући да је у питању је повратни глагол: *називати себе или се*.

Трећа реченица од краја првог пасуса је нечитка.

На полеђини 179. стране, седми пасус садржи следећи исказ:

- „Желим да напоменем и то за оружја које је пронађено у мојој кући [...]“

У српском језику је конгруенција између заменице и именице на коју се односи обавезна. Овде је именица и у множини, а заменица у једнини.

Правописне грешке:

- одпугује – отпутује;
- Балкан експрес – само б велико;

- у Шри Ланки – код властитих именица се не врши сибиларизација;
- бисмо се пише као једна реч
- Војна полиција – само в велико

Записничар се није потписао.

И за овај записник важе иста запажања као и за претходне.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. СЛатина
2. БУрсаћ
3. враћано – враћамо
4. ВОјске
5. ИЗ
6. УПрави

XXIV Записник о испитивању окривљеног (180-181)

У делу са генералијама иза године није стављена тачка.

Трећи пасус на полеђини 180. садржи део који гласи:

- „ТаКОЂЕ је полиција одузела од мене пиштољ ЦЗ 99 калибар дуга деветка са 30 метака за који такође сам имао оружани лист.“

Атипична и неприродна конструкција за говорника српског језика: *за који сам, такође, имао* је исправно.

Правописне грешке:

- Марголинг пиштољ ЦЗ-99 – марка пиштоља, тј. производа се пише малим словом;
- *исказ*, а не „изказ“;

Последњи пасус је већим делом нечитак, а самим тим и неразумљив.

Записничар се није потписао.

XXV Записник о саслушању сведока (189-191)

У делу са генералијама иза године није стављена тачка, у синтагми *Министарство унутрашњих послова* – само је слово *м* велико,.

У шаблонском делу је реч *уколико* поново написана неправилно као две речи „у колико“.

Правописне грешке:

- “Застава“ Крагујевац, „Горење“, „Телеоптик“ – називи фабрика се пишу са наводницима;
- француској полицији – присвојни придев се пише малим словом;
- исправно је претпостављене, а не предпостављене;
- Источна Европа се пише са оба велика слова;
- Полицијска академија – п велико
- не податци, већ подаци,
- пежо се пише малим словом
- реч *самоиницијативна* се пише састављено.

На 190. страни први пасус је нечитак.

Други пасус садржи следећи исказ:

- “[...] да би онај Француз коме не знам породично и лично име на да би на салвети нацртао путеве кретања новца од Приштине до Женева односно обрнуто, а да будем прецизан те путеве је на салвети нацртао Патрик Фор, а тај новац је био помоћ сепаратистима.“

У реченици израз „на да би“ нема никакав смисао и сувишан је у датој конструкцији.

Логичка неконсистентност се огледа и у томе што се у првом делу реченице најпре каже „Француз коме не знам породично и лично име“, а већ у следећем делу се каже “ да будем прецизан [...] Патрик Фор“.

На 191. страни у првом пасусу, последња два реда су нечитка.

Записник је без потписа записничара.

Неке од уочених типографских грешака су:

1. Жироскопју
2. Слободан
3. АЛ
4. ВОјске
5. АЛбанци
6. СтеКо

XXVI Записник о саслушању сведока (192-193)

У делу са генералијама иза године није стављена тачка. У синтагми *Државне безбедности* – само је слово Д велико. Уочена је и типографска грешка: АЛексинац.

Још неке од уочених типографских грешака су:

1. Слободана
2. Словеније
3. ВОјску